

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3Nt/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010002
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kollár
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715010002.1

Uznesenie

Okresný súd Zvolen, na verejnom zasadnutí konanom 1. apríla 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kollára a prísediacich Ing. Bc. Andreja Luptáka a Vladimíra Kapustu, o návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeného F. F., nar. 25.09.1990, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd **z a m i e t a** žiadosť odsúdeného F. F. V. L. B. E. , M.. XX.XX.XXXX F. R., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T/143/2011.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/143/2011 zo dňa 18.01.2012 bol obvinený F. F., M.. XX.XX.XXXX uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona a iné, za čo mu bol uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 05.01.2015 bola Okresnému súde Zvolen doručená žiadosť odsúdeného F. F. na povolenie obnovy konania vo veci 1T/143/2011, ktorú odsúdený odôvodnil poukazom na použitie § 41 ods. 2 Tr. zákona /tzv. asperačnej zásady/ pri ukladaní trestu. Následne odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 02.02.2015, doručeným súdu dňa 10.03.2015 doplnil svoje pôvodné podanie o tú skutočnosť, že súd nesprávne vyhodnotil priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom je presvedčený, že v jeho prípade bola preukázaná jediná priťažujúca okolnosť, vymedzená v ustanovení § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda, že už bol za trestný čin odsúdený. V žiadnom prípade sa nedopustil viacerých trestných činov, či už vo forme jednočinného alebo viacčinného súdehu tak, ako to nesprávne ustálil súd v pôvodnom konaní. V pôvodnom konaní bol stíhaný a odsúdený za jediný trestný čin, právne kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa ustanovenia § 294 ods. 2 Tr. zákona, spáchaný jediným skutkom popísaným v bode 2 napadnutého meritórneho rozhodnutia. Toto pochybenie súdu v pôvodnom konaní malo pritom takisto dopad na úpravu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody za stíhaný zločin.

Na verejnom zasadnutí dňa 01.04.2015 obhajca odsúdeného zotrval na dôvodoch návrhu na obnovu konania uvedených v písomných podaniach.

Súd na verejnom zasadnutí oboznámil rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/143/2011 zo dňa 18.01.2012, ktorým bol odsúdenému uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne, so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zrušením výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/140/2011.

Odsúdený, obhajca a prokurátor nemali návrhy na doplnenie dokazovania.

Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol povoliť obnovu konania vo veci 1T/143/2011 a zrušiť rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a pod. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr nežné. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy sú skôr nežné, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

Dňa 21.12.2012 bol v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 publikovaný nález ÚS SR sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012. V zmysle uvedeného nálezu dňa 21.12.2012 stratilo účinnosť ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona v časti za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“.

V zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj/44/2013 zo dňa 26.11.2013, ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo 2 písm. a/ až c/ alebo písm. e/ Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom do 21.12.2012, ustanovenie § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. Novembra 2012, sp. zn. PL.ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 21. decembra 2012, sa nepoužije.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle článku 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

V konaní o povolení obnovy konania musí súd vždy skúmať, či sú splnené všetky podmienky obnovy uvedené v § 394 ods. 1 Trestného poriadku, pretože len v prípade, že sú tieto splnené kumulatívne, môže súd rozhodnúť o povolení obnovy konania.

Trestná sadzba za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona je 3 /tri/ až 8 /osem/ rokov/ tak v čase ku dňu vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Zvolen 1T/143/2011, ako aj v čase rozhodovania o povolení obnovy konania/.

F. F. bol v základnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T/143/2011 rozsudkom zo dňa 18.01.2012 uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 /troch/ rokov nepodmienečne podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona s použitím ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. d/, písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 46 Tr. zákona.

Súd teda v základnom konaní 1T/143/2011 aplikoval ustanovenie ust. § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a mohol ukladať trest v rozmedzí (asperovanej) trestnej sadzby 6 rokov a 10 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov. Zároveň však využil i ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona, obžalovanému trest mimoriadne znížil a teda trest nebol ukladaný v hornej polovici (asperovanej) trestnej sadzby v zmysle vyššie citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj/44/2013 zo dňa 26.11.2013.

Súd tak musí konštatovať, že odsúdený F. F. v danom prípade, pokiaľ dôvodil vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania aplikáciou asperačnej zásady, ako skutočnosťou novou, v čase rozhodovania o treste súdu neznámou, ktorá mala podľa neho za následok uloženie mu neprimerane prísneho trestu, nepreukázal splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko okresný súd pri svojom rozhodovaní o výške trestu už na túto skutočnosť prihliadol a to z toho dôvodu, že pri mimoriadnom znížení trestnej sadzby sa páchatelovi neukladá trest odňatia slobody nad jednu polovicu zvýšenej trestnej sadzby tak ako to hovorí § 41 ods. 2 Tr. zákona v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj/44/2013 zo dňa 26.11.2013 a odsúdenému z toho dôvodu neuložil trest v hornej polovici (asperovanej) trestnej sadzby.

Pokiaľ sa týka ďalších dôvodov návrhu na povolenie obnovy konania, t.j. nesprávneho posúdenia pohľadujúcich a priťažujúcich okolností, mal súd za to, že s týmito skutočnosťami sa súd vysporiadal už v základnom konaní 1T/143/2011 (podľa názoru súdu správne) a teda v tomto prípade nejde o nové skutočnosti, súdu v čase rozhodovania o treste, neznáme.

V konaní o povolenie obnovy konania súd musí najprv skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli súdu skôr známe a až následne zisťovať, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami, či dôkazmi známymi súdu už predtým, môže odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu než v pôvodnom konaní. Súd teda nemôže bez ďalšieho prevziať nové skutočnosti či dôkazy, bez toho, aby ich hodnotil vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vzišlo pôvodné rozhodnutie. Nie každá nová skutočnosť či dôkaz sú tak spôsobilé vyvolať následky prezumované v § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Každý návrh na povolenie obnovy konania treba posudzovať individuálne a prihliadnuť na všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré boli známe už v pôvodnom konaní a ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Z vyššie uvedeného teda súd nemal preukázané, že by boli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako to uvádza § 394 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko neboli zistené žiadne nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

S poukazom na všetky uvedené dôvody súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia, ktorú je možné podať na tunajšom súde. Včas podaná sťažnosť má odkladný účinok.